

**Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság
Fegyelmi Tanácsa**

Ügyszám: 2025. F. 165/13.

A Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa a [...] ügyvéd által képviselt **dr. [...]** és **dr. [...]** budapesti ügyvédek ellen folyamatban lévő fegyelmi eljárásban, a **2025. szeptember hó 15.** napján megtartott nem nyilvános tárgyaláson, zárt ülésben meghozta és kihirdette az alábbi fegyelmi

határozatot:

A Fegyelmi Tanács megállapítja, hogy [...] eljárás alá vont ügyvéd

***szándékos fegyelmi vétséget követett el, ezért
250.000,- Ft, azaz (kétszázötvenezer forint) pénzbírság fegyelmi büntetéssel sújtja.***

A fegyelmi tanács kötelezi az eljárás alá vont volt ügyvédet arra, hogy a kiszabott pénzbírságot, valamint 40.000,- Ft átalányköltséget 30 napon belül fizessen meg.

A Fegyelmi Tanács megállapítja, hogy [...] eljárás alá vont ügyvéd

***szándékos fegyelmi vétséget követett el, ezért
500.000,- Ft, azaz ötszázezer forint pénzbírság fegyelmi büntetéssel sújtja.***

A fegyelmi tanács kötelezi az eljárás alá vont ügyvédet arra, hogy a kiszabott pénzbírságot, valamint 40.000,- Ft átalányköltséget 30 napon belül fizessen meg.

I n d o k o l á s :

A bejelentés és az előzetes vizsgálat:

Az eljárás alá vont ügyvédek ellen 2024. november 27. napján [...] tett bejelentést, kifogásolva az eljárás alá vont ügyvédek ügyvédi tevékenységével összefüggésben elkövetett köteleességszegését.

A bejelentés alapján az előzetes vizsgálatot a vezető fegyelmi biztos határozatával 2024. december 9. napján elrendelte. 2024. december 18. napján mindkét eljárás alá vont ügyvéd az ügyre vonatkozó álláspontját tartalmazó nyilatkozatát előterjesztette.

Szintén 2024. december 18. napján kelt nyilatkozatában a bejelentő az eljárás alá vont ügyvédekkel szemben előterjesztett panaszát visszavonta.

A fegyelmi biztos a vizsgálati eljárás eredményeként fegyelmi eljárást kezdeményező határozatában eljárás alá vont volt ügyvéd terhére rótt, hogy az iratcsatolási kötelezettsége elmulasztásával és a letétkezelésből fakadó kötelezettségeinek megszegésével (letét tehermentesítésre fordításának elmaradása, a letéttel történő elszámolás elmulasztása, fennmaradt letét szerződésszegő kiadása az eladónak) 2 rendbeli szándékos fegyelmi vétséget követett el, eljárás alá vont ügyvéd2 pedig az ügyvédi tevékenység felfüggesztésének hatálya alatt ügyvédi tevékenységet végzett, mely magatartásával szintén szándékos fegyelmi vétséget követett el.

A megállapított tényállás:

Eladó (bejelentő) és vevő között 2024. február 14-én szerződés jött létre a [cím] ingatlan adásvétele tárgyában. Az adásvételi szerződést a felek közös megbízása alapján eljárás alá vont ügyvéd1 szerkesztette és ellenjegyezte.

Az adásvételi szerződés az ingatlan terheként rögzítette a Magyar Állam javára 5.765.491 Ft és járulékai erejéig bejegyzett jelzálogjogot, valamint az azt biztosító elidegenítési- és terhelési tilalmat, továbbá – a terhek tételes számbavétele nélkül – utalt arra, hogy a tulajdoni lap III. részébe végrehajtási jogok vannak bejegyezve. A szerződés rögzíti, hogy eljárás alá vont ügyvéd1 részére átadásra kerültek a fennálló tartozásokról szóló igazolások.

A 33.000.000 Ft vételárból a vevő szerződéskötéskor 3.300.000 Ft foglalót átadott az eladónak, majd a vételárból fennmaradó 29.700.000 Ft-ot két részletben ügyvédi letétbe helyezte eljárás alá vont ügyvédnél, figyelemmel a vevő és eljárás alá vont ügyvéd1 között 2024. február 14-án megkötött letéti szerződésre, valamint a felek adásvételi szerződésbe foglalt azon megállapodására, hogy eljárás alá vont ügyvéd1 a letét felhasználásával 2024. április 30-ig tehermentesíti az ingatlant. Eljárás alá vont ügyvéd1 kötelezettsége volt, hogy a vételárnak a tehermentesítés után fennmaradó részét az eladónak kifizesse. Eljárás alá vont ügyvéd1 a 29.700.000 Ft letét adatait és azok változásait (letétbevétel, az abból teljesített kifizetések, valamint a letét megszűnése) nem rögzítette a kamara által működtetett elektronikus letéti nyilvántartásban.

Az adásvételi szerződésben a felek megállapodtak abban, hogy a letétkezelés és a tehermentesítés vonatkozásában eljárás alá vont ügyvéd1 helyettesítésére az irodavezető eljárás alá vont ügyvéd2 jogosult.

Eljárás alá vont ügyvéd2 ügyvédi tevékenységének gyakorlását a Budapesti Ügyvédi Kamara a határozatával 2024. január 30-i hatállyal felfüggesztette, ennek ellenére az adásvétel teljesítésével összefüggésben kapcsolatot tartott a bejelentővel, részére jogi tanácsadást nyújtott az adásvétel teljesítésével összefüggésben, a letétbe helyezett összeg Eladó részére történő kifizetése során személyesen közreműködött, bejelentő felé mindvégig azt a látszatot keltve járt el, hogy az ingatlan tehermentesítése körében ő maga is eljár, annak folyamatával tisztában van, és a megbízás teljesítésében közreműködik.

Az adásvételi szerződés teljesedésbe ment, eljárás alá vont ügyvéd1 az ingatlanra bejegyzett terhek törlése érdekében eljár, a bejegyzett végrehajtási jogok törlése érdekében a vételár letétbe helyezett részéből a szükséges kifizetéseket teljesítette, melynek eredményeképpen a vevő tehermentes tulajdonjogát bejegyezte. A tehermentesítéshez szükséges összegek, a kifizetéssel, továbbá a terhek törlésével kapcsolatban felmerült költségek levonását követően eljárás alá vont ügyvéd1 a letét fennmaradó összegét átvételi elismervényekkel igazoltan a bejelentő részére kifizette.

Eladó (bejelentő) a 2024. május 3-án kelt átvételi elismervény megnevezésű okiratban nyilatkozott arról, hogy részére 4.900.000 Ft-ot eljárás alá vont ügyvéd1 a letétből készpénzben kifizetett, s egyben tudomásul vette, hogy az őt megillető vételár terhére 72.600,- Ft igazgatási szolgáltatási díjat a terhek törlése érdekében ügyvéd1 a Járási Földhivatal részére kifizetett, továbbá az ügyvédi letéti számláról történő átutalások miatt 81.295,- Ft költség levonásra került.

Eladó (bejelentő) a 2024. május 10-én kelt átvételi elismervény megnevezésű okiratban nyilatkozott továbbá arról, hogy részére 3.035.000 Ft-ot eljárás alá vont ügyvéd1 a letétből kifizetett, s egyben tudomásul vette, hogy „... ezen összeg az ingatlan terheinek töröltetéséből, földhivatali eljárási díjakból és átutalási költségekből, készpénzfelvételi díjakból tevődik össze.” Kijelentette, hogy eljárás alá vont ügyvéddel1 teljes körűen elszámolt, s nincs további követelése.

A vezető fegyelmi biztos az előzetes vizsgálatot elrendelő határozatában felhívta az eljárás alá vont ügyvéd figyelmét arra, hogy a vizsgálat lefolytatásához szükséges iratokat 8 napon belül köteles megküldeni a kamarának. Eljárás alá vont ügyvéd1 az ügy iratait csak részlegesen nyújtotta be, az ügyvédi megbízási szerződésnek, az ügyfélátvilágítás iratainak, a tartozáskimutatásoknak, az ingatlanügyi hatóság határozatának, valamint a letétkezelés dokumentációjának a csatolását mellőzte.

Az eljárás alá vont ügyvédek nyilatkozata:

Az eljárás alá vont ügyvédek a vizsgálati eljárásban a felelősségüket vitatták, érdemi nyilatkozatokat tettek és kérték az eljárás megszüntetését.

Eljárás alá vont ügyvéd1 a 2025. január 2-án benyújtott beadványában a fegyelmi vétség elkövetését vitatva kérte az eljárás megszüntetését. A kérelmének érdemi indoklását mellőzve, az általa csatolt okiratokra hivatkozva állította, hogy 2024. május 10-én elszámolt az bejelentővel. Beadványában hivatkozott az általa csatolt okiratok között fellelhető, 2024. december 18-i keltezésű jegyzőkönyv elnevezésű okiratra, melyben a bejelentő akként nyilatkozott, hogy eljárás alá vont ügyvéd1 az adásvételi megbízást és a letéti szerződést – minden teherre vonatkozóan – teljesítette, s az elszámolás megtörtént.

További iratokat csatolt annak igazolására, hogy a vevő tulajdonjogát az ingatlannyilvántartásba bejegyezték, csatolta továbbá az adásvételi szerződésben hivatkozott tartozás kimutatásokat, és letéti számlakivonatokat az ezzel összefüggésben történt terhelésekről. Állította, hogy a megbízást teljesítette, és teljes körűen elszámolt az eladóval. 2025. május 28. napján beadványában levezette, hogy az általa csatolt letéti számlára vonatkozó végrehajtó felé teljesített terhelési igazolásokon szereplő összegeket, a banki költségeket, és az eladó által igazoltan átvett összegeket összeadva megállapítható, hogy azok a letét teljes összegét lefedik, tehát azt a szerződésnek megfelelően fizette ki, így a letét összegével el tudott számolni, a megbízást pedig teljesítette. A 2025. július 10. napján a beadványában leírta, hogy az ingatlan tehermentesítése a 2024. február 14. napján kelt tulajdoni lap szerint végigvezetve hogyan alakult, mekkora összeget fordított az ingatlan tehermentesítésére, és hogyan történt meg a fennmaradó összeg kifizetése.

Eljárás alá vont ügyvéd2 2025. január 2-án érkezett beadványában úgy nyilatkozott, hogy 2024. január 30. napjától az ügyvédi tevékenység alól fel van függesztve, s ügyvédi tevékenységet ezen időponttól nem is végez, így a bejelentéssel érintett ügyben sem járt el. A vevő az eladó részére az ő telefonszámát adta meg, de tájékoztatta arról, hogy nem praktizál, s a kollégánőt ajánlotta. A bejelentő ennek ellenére maximum három alkalommal őt hívta fel, ha a kollégánőt nem érte utol, de csak általános természetű volt a beszélgetésük az ügymenetről. Kérte az eljárás megszüntetését. A fegyelmi eljárásban 2025. május 28. napján a beadványában a vizsgálati eljárás során előadottakat fenntartotta, továbbra is kitartott amellett, hogy semmilyen ügyvédi tevékenységet nem látott el a bejelentő részére. A 2025. június 2. napján tartott fegyelmi tárgyaláson elmondta, hogy mivel január 30-án felfüggesztették, tájékoztatta a bejelentőt, hogy nem tudja vállalni az ügyet, így ajánlotta kollégánőt. Mivel az ingatlanközvetítő őt ekkor már kiajánlotta és az ő számát adta meg az ügyfélnek, így vele is tartotta a kapcsolatot a bejelentő, de mondta neki és a vevőnek is, hogy nem ő fogja szerkeszteni és ellenjegyezni a szerződést, hanem az eljárás alá vont ügyvéd1, aki az irodában dolgozik. Elmondta, hogy a bejelentő utánanézett, látta a médiaszerepléseit és boldog volt, hogy ilyen ismert jogi képviselője lesz, szerinte ezért sérelmezte, hogy nem ő személyesen járt el az ügyében. Amikor a bejelentő az eljárás alá vont ügyvéd1 nem érte el, akkor kezdte el őt hívogatni, de amikor közölte, hogy nem járhat el az ügyben, akkor azt élte meg, hogy ez kifogás és le akarja rázni, nem értette meg, hogy a felfüggesztés mit takar. Többször elmondta, hogy az eljárás alá vont ügyvéd1 csinálja az ügyét, ő csak a kommunikációt segíti. Próbálta hárítani a kapcsolattartást, de amikor odáig jutottak, hogy fenyegette a bejelentő az eljárás alá vont ügyvédet1, akkor mint férfi közbelépett, meg akarta védeni a kollégáját. Hivatkozott arra, hogy csak olyan információt mondott el, amit az eljárás alá vont ügyvédtől hallott, nem szerkesztett okiratot, nem írt beadványt, nem látott el képviselést, és nem járt el sehol. Elismerte, hogy egyszer találkozott a bejelentővel a csepeli lakásán. Hivatkozott arra, hogy rajta keresztül soha nem ment elszámolás.

A bejelentő 2024. november 27-én érkezett bejelentésében előadta, hogy az eljárás alá vont ügyvéd1 vállalta az adásvétel tárgyát képező lakás ingatlan 2024. április 30-ig történő tehermentesítését azzal, hogy a megmaradt összeget kifizeti a részére. Ehhez képest többszöri kérés ellenére, egyetlen bizonylatot sem kapott arról, hogy kinek, mikor, mekkora összeg került kifizetésre, ráadásul júniusban végrehajtás indult a lakásra. Az adásvétel nem lett lezárva, a novemberben lekért tulajdoni lap szerint még mindig nem volt tisztázva az ingatlan. Előadta azt is, hogy az eljárás alá vont ügyvéddel1 csak az adásvételi szerződés aláírásakor találkozott, a kapcsolatot az eljárás alá vont ügyvéddel2 tartotta.

A bejelentő 2025. január 2-án a bejelentését visszavonva előadta, hogy eljárás alá vont ügyvéd2 tájékoztatta, hogy a jogi képviselőt nem vállalhatja, csak akkor hívta fel, ha az eljárás alá vont ügyvédet1 nem tudta elérni. Eljárás alá vont ügyvéd1 vonatkozásában kijelentette, hogy a megbízást ellátta, s a teljeskörű elszámolásra is sor került. Beadványában sajnálatát fejezte ki amiatt, hogy alaptalan bejelentést tett. Bejelentő a 2025. június 2. napján tartott fegyelmi tárgyaláson elmondta, hogy ő gyakorlatilag csak eljárás alá vont ügyvéddel2 találkozott, mindig vele beszélt.

Egy ingatlanközvetítőtől tudta meg, hogy árverés alatt áll a lakása, a kislányának szív-műtete volt, autoimmun beteg, sok hitelt kellett felvennie, amit nem tudott fizetni. Amikor az ingatlanostól megtudta, hogy árverezik az ingatlant, meg is bízta az ügyintézővel, ő ajánlotta az ügyvéd urat és hozott vevőt is. Az adásvételi szerződés tartalmát az ingatlanos egyeztetve az ügyvéddel. Elmondta, hogy kérte az ügyvéd úrtól, hogy írásban nyilatkozzon arról, hogy halad az ügy, mi lett befizetve, mi nem, de erre nem kapott kielégítő választ. Októberben már írásbeli felszólítást is küldött neki, amit ügyvéd segítségével fogalmazott meg, erre válaszul azt mondta neki az ügyvéd úr, hogyha feljeleníti, akkor lesznek válaszlépései, ami félelmet okozott benne. Az ügyvéd úr mindvégig azt mondta neki, majd kap elszámolást, sok elévülést elintézt, amiből kapott 300.000.- forintokat, de soha nem tudta, hogy mi van a pénzek mögött, tételes elszámolást a meghallgatása napjáig sem kapott. Az általa aláírt átvételi elismervényekkel összefüggésben elmondta, hogy elment a lakására az eljárás alá vont ügyvéd2 és megijedt tőle, azért írta alá a nyilatkozatot, hogy elszámoltak és visszavonja a panaszt. Elmondta azt is, hogy az összes beadványát ügyfélkapun adta be, ez az egy nem véletlenül érkezett postán a kamarához, azt az eljárás alá vont ügyvéd2 vitte a lakására, ott írta alá, én nem is ő adta postára.

Az átvételi elismervénnyel kapcsolatban úgy nyilatkozott, hogy az azon szereplő aláírás valóban tőle származik, nem vitatta, hogy az azon szereplő összeget átvette, csak mivel nem volt elszámolás, nem tudta, hogy ez az összeg miből tevődik össze, ténylegesen ennyi jár-e részére. Azt nem vitatta, hogy kapott pár papírt a végrehajtási eljárásokkal kapcsolatban, de nem volt számára követhető, ezért szeretett volna egy elszámolást összefoglalásként. Elmondta, hogy az elismervényeken szereplő 3.035.000.-Ft összeget valóban megkapta, abból rögtön ki is fizette az ingatlanost, a maradékból tudott elköltözni. A 4.900.000.-Ft összeg tekintetében úgy nyilatkozott, hogy azt nem kapta meg, de arra érdemi választ nem tudott adni, hogy miért írta alá az ennek átvételére vonatkozó elismervényt.

Tanúként hallgatta meg a fegyelmi tanács G.B.-t, aki a fegyelmi tárgyaláson elmondta, hogy levél formájában vette fel a kapcsolatot Kovács Máriával, és ajánlotta az eljárás alá vont ügyvédet2, aki mondta, hogy külföldön van, és egyébként sem tudja vállalni az ügyet, ajánlotta maga helyett az eljárás alá vont ügyvédet1. A tanúnak elszámolási vitáról nem volt tudomása. Elmondta, hogy a szerződéskötésnél jelen volt, végrehajtásokkal terhelt adásvétel volt, de ezt nem gondolta problémának, az volt a megállapodás, hogy a vételár terhére megtörténik a tehermentesítés és a maradékot kapja meg az eladó. A tanú elmondta, hogy volt olyan, hogy a pénzáadásnál is jelen volt, amit az eladó a vételárból kapott, egyszer az eljárás alá vont ügyvéddel1 volt nála a lakásán és egyszer az irodában. Részletekre már nem emlékezett, arra tudott nyilatkozni, hogy az eladó részére megtörtént az elszámolás, megszámlolta a pénzt, és aláírta a papírokat. Ennek a terhére lett elszámolva az tanú ingatlanközvetítői díja is. Elmondta a tanú, hogy a szerződés aláírásánál az ügyvédnő, a vevő és ő volt jelen, más nem. A vevő nem jelentkezett nála, nem jelzett problémát a tehermentesítéssel kapcsolatban.

A fegyelmi tanácsnak okirati bizonyítékként rendelkezésre álltak az adásvételi jogügyletkezhez kapcsolódó iratok, a letétből történő kifizetésekkel összefüggésben keletkezett banki tranzakciós igazolások, végrehajtói okiratok, a bejelentő által átvett összegekkel összefüggésben készült átvételi elismervények, az eljárás alá vont ügyvéd2 és bejelentő között folyt e-mail és telefonos üzenetváltások, valamint eljárás alá vont ügyvéd1 részéről a letéti nyilvántartás részére adatközlés a tényállásban rögzített ügy kapcsán nem történt.

A fegyelmi biztos végindítványa:

A fegyelmi biztos a végindítványában előadta, hogy az eljárásban átvételi elismervény áll rendelkezésre 4.900.000.-Ft és 3.035.000.-Ft összegekről, ezeknek a valóságtartalmát a kamara nem tudja tisztázni, el kell fogadni, ami az okiratban van, így a letét felhasználására a rendelkezésre álló okiratok szerint szabályszerűen került sor, ezért ebben a körben nem tartotta fenn a fegyelmi eljárást kezdeményező határozatban rögzített tényállást. Utalt azonban arra, hogy az elszámolási kötelezettség nem a kamara, hanem az ügyfél felé áll fenn, ezt elmulasztotta az eljárás alá vont ügyvéd1 és – ahogy azt el is ismeri – a kamarai elektronikus nyilvántartásban nem rögzítette a letétet. Továbbra is fenntartotta, hogy az iratcsatolási kötelezettségének nem tett eleget az eljárás alá vont ügyvéd1 a vizsgálati szakban, ezzel jelentősen elhúzva az eljárást. Összességében indítványozta, hogy pénzbírság fegyelmi büntetéssel sújtsa eljárás alá vont ügyvédet1 a fegyelmi tanács.

A lefolytatott bizonyítás alapján a fegyelmi biztos arra az álláspontra jutott, hogy eljárás alá vont ügyvéd2 a felfüggesztés időtartama alatt – állításával ellentétben – végzett ügyvédi tevékenységet, érdemi volt a közreműködése a jogügyletthez kapcsolódóan. A bejelentő úgy nyilatkozott, hogy azt hitte, hogy eljárás alá vont ügyvéd1 csak egy titkárnő, ennyi volt a szerepe és az ügyvéd úr vallomása is ezt támasztja alá, határozottabb módon kellett volna lezárnia ezt a kérdést. Erre tekintettel indítványozta, hogy szándékos fegyelmi vétség miatt pénzbírság fegyelmi büntetést szabjon ki vele szemben a Fegyelmi Tanács.

Eljárás alá vont volt ügyvéd jogi képviselője záró felszólalásában előadta, hogy eljárás alá vont ügyvéd1 vonatkozásában nem látta bizonyítottnak, hogy nem történt volna meg az elszámolás, az utolsó tárgyaláson meghallgatott tanú is alátámasztotta annak megtörténtét, kizárólag a letéti bejelentés elmulasztását látta csak bizonyítottnak, ezért az ő esetében enyhe pénzbüntetés kiszabását indítványozta. Eljárás alá vont ügyvéd2 közreműködése kapcsán előadta, hogy nem volt itthon ebben az időben, és mivel az eljárás alá vont ügyvéddel1 egy irodában voltak, benne maradt a megbízási szerződésben az egymás helyettesítésére vonatkozó rendelkezés, ez azonban nem bizonyítja, hogy bármiféle ügyvédi tevékenységet végzett volna. Lakása is a házban van, az ügyvédi irodában való tartózkodást egyéb, nem ügyvédi tevékenységre használta. A panaszos háromszor járt az irodában és maga mondta el, hogy egyik alkalommal sem volt jelen az eljárás alá vont ügyvéd2, olyan érdemi tevékenységet nem végzett, ami bizonyítást nyert volna az eljárás során, így nem követett el fegyelmi vétséget.

Eljárás alá vont ügyvéd2 záró felszólalásában előadta, hogy hatszáz napja van felfüggesztve, senkitől nem érkezett a kamarához olyan panasz, hogy ügyvédi tevékenységet végezne. Az iroda az ő tulajdona, és az édesapja cége is ide van bejelentve. Elmondta, hogy a bejelentővel egyszer találkozott és nem volt ott a szerződéskötésnél. Bejelentő megkapta az elszámolást eljárás alá vont ügyvédtől1, az hogy a fejében nem állt össze a számmisztika, a képességeivel van összefüggésben.

Eljárás alá vont ügyvéd1 az ügyben tartott tárgyalásokon nem vett részt, záró felszólalást nem terjesztett elő.

A fegyelmi tanács döntése és jogi indoka:

A fegyelmi tanács a fegyelmi biztos által előterjesztett **indítványt megalapozottnak találta.**

Az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (Üttv.) 1 § (1) bekezdése alapján az ügyvédi hivatás – jogi szakértelemmel, törvényes eszközökkel és módon, a közhatalmi szervektől függetlenül – az ügyfél jogai és jogos érdekei érvényesítésének, kötelezettségei teljesítésének elősegítésére, az ellenérdekű felek közötti jogvita – lehetőség szerinti – megegyezéssel történő lezárására irányuló tevékenység.

Az Üttv. 1. § (3) bekezdése rögzíti, hogy az ügyvédi tevékenység gyakorlójának az ügyvédi tevékenységet lelkiismeretesen, a legjobb tudása szerint, a jogszabályok megtartásával kell gyakorolnia.

Az Üttv. 39. § (3) bekezdésének elvárása értelmében a jogi képviselő ellátása során az ügyvéd az ügyfél érdekeinek elsődlegessége alapján jár el.

Az Üttv. 28. § (3) bekezdése alapján a felek eltérő rendelkezése hiányában a megbízási szerződés alapján a megbízott jogosult és kötelezett minden olyan cselekmény elvégzésére, amely a rábízott ügy szabályszerű ellátásával jár, továbbá a megbízót megillető pénznek vagy dolognak és az eljárási költségeknek az átvételére is.

Az Üttv. 48. § (1) bekezdése alapján az ügyvéd a letétet a letéti szerződés feltételei szerint, biztonságosan, a jogosulatlan hozzáférést megakadályozó módon köteles őrizni.

A (2) bekezdés értelmében az ügyvéd a letétet a letét céljától eltérően nem használhatja, azt nem hasznosíthatja, továbbá azt más személy birtokába vagy őrizetébe e törvény eltérő rendelkezése hiányában nem adhatja. Az ügyvéd a letett pénzt lekötheti.

Az Üttv. az elektronikus letéti nyilvántartásról az alábbiak szerint rendelkezik:

51. § (1) Az ügyvéd az általa kezelt, a kötelező legkisebb munkabér havi összegének kétszeresét elérő letétek adatait és azok változását a letétkezelés biztonsága és a letétkezelésre vonatkozó szabályok hatékony ellenőrizhetősége érdekében a területi ügyvédi kamarák által működtetett elektronikus letéti nyilvántartásban rögzíti.

(2) Az elektronikus letéti nyilvántartásban rögzíteni kell

a) a letétkezelő ügyvéd nevét és kamarai azonosító számát,

b) a letéti szerződés ügyazonosítóját,

c) a letét típusát,

d) a letét tárgyát,

e) ha a letétkezelő ügyvéd a letétet alszámlán helyezi el, az alszámla számát,

f) pénztétet esetében a ténylegesen letétben levő pénz összegét és devizanemét,

g) a letéti szerződés megkötésének, módosításának, illetve megszűnésének a dátumát,

h) az adatok letéti nyilvántartásban való rögzítésnek, illetve a rögzített adatok módosításának a dátumát.

(3) A (2) bekezdésben meghatározott adatokat, illetve azok változását az ügyvéd a letéti szerződés megkötésétől, illetve a (2) bekezdésben meghatározott adatok változásától számított egy munkanapon belül minősített elektronikus aláírásával és időbélyegzővel ellátott elektronikus nyilatkozat megtételével rögzíti. Az elektronikus nyilvántartás a letéthez egyedi azonosító számot rendel.

Az ÜESZ 12.3. pontja alapján az ügyvédi tevékenység gyakorlója – függetlenül attól, hogy tesz-e nyilatkozatot – az ügyvédi kamara és szervei részére az ellene indult panasz-, illetve fegyelmi ügyben felhívásra az ügygel összefüggő iratokat – kamarai jogtanácsos, illetve jogi előadó esetében azon iratokat, amelyek felett rendelkezni jogosult – köteles becsatolni.

Az ÜESZ 13.10. pontja szerint az ügyvédi tevékenység gyakorlója a tájékoztatás, a megbízás teljesítésének elmulasztásával, a személyes kapcsolattartás mellőzésével vagy más magatartásával nem veszélyeztetheti az ügyfélnek az ügyvédségbe és az ügyvédi tevékenységbe vetett általános bizalmát.

Az Üttv. 107. § a) pontja alapján fegyelmi vétséget követ el az ügyvédi tevékenységet gyakorló, szüneteltető vagy az ügyvédi tevékenység felfüggesztése alatt álló kamarai tag vagy nyilvántartásba vett természetes személy, ha az ügyvédi tevékenység gyakorlása során az e tevékenység gyakorlásából eredő, jogszabályban, a Magyar Ügyvédi Kamara Alapszabályában és a területi kamara alapszabályában (a továbbiakban együtt: alapszabály), vagy etikai szabályzatban meghatározott köteleességét szándékosan vagy gondatlanságból megszegi.

Abban a tekintetben, hogy az eljárás alá vont ügyvéd1 a letétbe vett összeget a letéti szerződés rendelkezéseinek megfelelően használta fel, és erről a bejelentőt, mint az adásvételi ügylet eladóját, és a letétbe helyezett összegből a tehermentesítésre felhasznált összegek kifizetését követően fennmaradó rész jogosultját megfelelő módon tájékoztatta, eljárás alá vont ügyvédet1 terhelte a bizonyítási kötelezettség, melynek a fegyelmi eljárásban csak részben tudott eleget tenni.

Azt eljárás alá vont ügyvéd1 többszöri felhívásra végül igazolta az eljárás során, hogy a letét összegét a vonatkozó szerződés rendelkezéseinek megfelelően használta fel, olyan kimutatást azonban nem tudott a fegyelmi tanács rendelkezésére bocsátani, amely igazolta volna, hogy a bejelentőt olyan módon tájékoztatta volna a letéti összegből történt kifizetésekről, melyből a bejelentő tudta volna rekonstruálni, hogy mikor, milyen összegek kerültek kifizetésre.

Figyelemmel arra, hogy eljárás alá vont ügyvéd1 csupán állította az elszámolás megtörténtét, azonban ezt a bejelentő tagadása ellenében okirattal nem tudta igazolni, a fegyelmi tanács ebben a körben az eljárás alá vont ügyvéd1 védekezését nem tudta elfogadni. Ugyan a meghallgatott tanúk hivatkoztak arra, hogy az elszámolás a bejelentővel megtörtént, ennek tényét azonban csak állították, de annak tartalmára vonatkozóan részleteket maguk sem tudtak előadni, így tanúvallomásuk eltérő tényállás megállapítására nem adott alapot. Mindezekre tekintettel a fegyelmi tanács megállapította, hogy eljárás alá vont ügyvéd1 azzal a magatartásával, hogy a bejelentőt – annak többszöri írásbeli és szóbeli kérése ellenére – nem tájékoztatta megfelelően a javára letétbe helyezett összeg felhasználásáról, megszegte az Üttv. 48. § (1) és (2) bekezdését, valamint ez ÜESZ 13.10. pontjában előírt kötelezettségét.

Eljárás alá vont ügyvéd nem tett eleget továbbá a 29.700.000 Ft letétnek és az abban bekövetkezett változásoknak a kamara által működtetett elektronikus letéti nyilvántartásban történő rögzítése iránti kötelezettségének, ezzel megsértve a letétkezelés biztonsága és a letétkezelési szabályok hatékony ellenőrzése iránti, Üttv. 51. § (1) bekezdésében megfogalmazott követelményt.

Eljárás alá vont ügyvéd megszegte továbbá az ÜESZ 12.3. pontjában írt kötelezettségét azzal, hogy a fegyelmi biztos felhívása ellenére az ellene indult panasz-, illetve fegyelmi ügyben az üggyel összefüggő iratokat nem csatolta be, erre vonatkozó kötelezettségének csupán a fegyelmi eljárásban tett eleget, jelentős mértékben hátráltatva ezzel az eljárás hatékony lefolytatását.

Fentiek alapján, a fegyelmi tanács arra a következtetésre jutott, hogy eljárás alá vont ügyvéd1 fentiekben felsorolt magatartásaival megsértette az Üttv. 1. § (1) és (3), 48. § (1) és (2), 51. § (1) bekezdését, valamint az ÜESZ 12.3. és 13.10. pontjában előírt kötelezettségét, ennek okán az eljárás alá vont ügyvéd felelősségét a fegyelmi tanács – a fegyelmi biztos indítványával egyezően – szándékos fegyelmi vétség elkövetésében találta megalapozottnak, mivel a hivatásrendi szabályokkal tisztában kellett legyen, de ennek ellenére magatartása következményeibe belenyugodva cselekedett.

Eljárás alá vont ügyvéd2 esetében a fegyelmi tanács a tényállást bejelentő okirati bizonyítékokkal is alátámasztott tényelődására, illetve eljárás alá vont ügyvéd2 részbeni ténybeli elismerésére alapította. A bejelentő által csatolt e-mail és telefonos üzenetek egyértelműen alátámasztották bejelentő azon tényelődását, hogy az ügylet kapcsán eljárás alá vont ügyvéd2 mindvégig úgy járt el, mint aki részt vesz az ügy intézésében, a bejelentő részére folyamatosan tájékoztatást adott az ügy állásáról, tanácsokkal, felvilágosítással látta el. Tette ezt annak ellenére, hogy ügyvédi tevékenysége alóli felfüggesztésére tekintettel, az ügy állásáról tudomása sem lehetett volna, hiszen a bejelentő ügyvédi titkait képező információkat meg sem ismerhette volna.

A levelezésből kitűnően azonban eljárás alá vont ügyvéd2 tisztában volt az ügy részleteivel, és folyamatosan úgy kommunikált a bejelentővel, hogy alapot adott annak a téves képzetnek a kialakítására, hogy az ügy intézésében ő is részt vesz, annak ellenére is, hogy az okiratszerkesztésben nem működött közre. A becsatolt levelezésekben nyoma sem volt annak, mely az adott helyzetben elvárható lett volna eljárás alá vont ügyvédtől2, hogy egyértelműen tájékoztassa bejelentőt arról minden egyes esetben, amikor hozzá fordul, hogy az ügy elintézésében nem vesz részt és kérdéseivel forduljon a letétet is kezelő okiratszerkesztő ügyvédhez.

Ezzel ellentétben az volt megállapítható, hogy még a letét elszámolásában is részt vett, az általa írt üzenetekből az derült ki, hogy saját megfogalmazása szerint ő volt az, aki a „pénzezés” (letétből történő kifizetést) rendezte a bejelentővel. Eljárás alá vont ügyvéd maga is elismerte, hogy járt a bejelentőnél, hogy vele folyamatosan kapcsolatot tartott, melyre sem elfogadható indoka, sem megfelelő jogalapja nem volt.

Eljárás alá vont ügyvéd2 ugyan állította, hogy a csatolt mobiltelefonos üzeneteket nem tartja hitelesnek, mert akkoriban nem is használt ilyen profilképet, ezen állítását azonban még csak nem is valószínűsítette, bizonyítékot, bizonyítási indítványt erre vonatkozóan nem terjesztett elő.

A fegyelmi tanácsnak ugyanakkor nem merült fel aggálya az üzenetek hitelessége tekintetében, figyelemmel arra, hogy azok a csatolt e-mail váltásokkal és bejelentő tényelődásával is összhangban voltak, és eljárás alá vont ügyvéd2 pusztán tényállításon túl nem merült fel olyan körülmény, mely arra utalt volna, hogy a tanúként meghallgatott bejelentő bűncselekményt elkövetve, koholt bizonyítékokat tett volna a fegyelmi eljárás anyagává.

Az Üttv. 130. § (6) bekezdése szerint az ügyvédi tevékenység felfüggesztésének tartama alatt az eljárás alá vont személlyel szemben folytatott eljárásbeli jogok és kötelezettségek kivételével az ügyvédi kamarai tagságból, illetve az ügyvédi kamarai nyilvántartásba vételből fakadó jogok és kötelezettségek szünetelnek. Eljárás alá vont ügyvéd2 azzal a magatartásával, hogy ügyvédi tevékenysége felfüggesztése ellenére a tényállásban rögzített magatartásával az Üttv. 130. § (6) bekezdése ellenére ügyvédi tevékenységet végzett, szándékos fegyelmi vétséget követett el, mivel a hivatásrendi szabályokkal tisztában kellett legyen, de ennek ellenére magatartása következményeibe belenyugodva cselekedett.

_

A joghátrány alkalmazása körében a fegyelmi tanács mindkét eljárás alá vont ügyvéd tekintetében súlyosító körülményként értékelte fegyelmi előéletüket, valamint az eljárás alá vont ügyvéd1 esetében a megvalósított szabályszegések számát, míg eljárás alá vont ügyvéd2 esetében a cselekmény kiemelkedő tárgyi súlyát, hiszen az Üttv. egyik legalapvetőbb előírását szegte meg azzal, hogy annak ellenére végzett ügyvédi tevékenységet, hogy erre vonatkozó jogosultságát felfüggesztették. Eljárás alá vont ügyvéd1 esetében a fegyelmi tanács enyhítő körülményként értékelte okirattal igazolt egészségügyi állapotát, eljárás alá vont ügyvéd2 esetében pedig azt, hogy kiskorú gyermeke eltartásáról gondoskodik. A fentiekre és az ügy összes körülményeire, valamint az ügy tárgyi súlyára tekintettel a fegyelmi tanács – a fegyelmi biztos indítványával egyezően – az Üttv. 108. § b) pontja szerinti pénzbírság büntetés kiszabását találta indokoltnak mindkét eljárás alá vont ügyvéd esetében, melynek mértékét a rendelkező rész szerint állapította meg.

A Fegyelmi Tanács a fegyelmi büntetést az Üttv. 109. § (1) bekezdése alapján a fegyelmi vétség súlyára, az elkövetésre irányuló szándék fokának megfelelően, mérlegelési jogkörében szabta ki. A Fegyelmi Tanács álláspontja szerint a kiszabott fegyelmi büntetés szükséges, de egyben elégséges is a büntetési célok eléréséhez, hogy az eljárás alá vont ügyvédek szembejuttassák az elkövetett normaszegésekkel. Eljárás alá vont ügyvéd1 esetében a fegyelmi tanács a megvalósított fegyelmi vétség tárgyi súlyát alacsonyabbra értékelte, mivel azok főképp olyan adminisztratív szabályszegések voltak, melyek végül a megbízó ügyének érdemi elintézésére nem hatottak ki, a megbízó összességében ezen szabályszegések révén kárt nem szenvedett.

Súlytalannak azonban mégsem tekinthetők ezen szabályszegések sem, lévén a letétbejelentés kötelezettsége az ügyvédi letét biztonságának, az ehhez fűződő közbizalom megerősítésének egyik fontos eleme, ezért annak elmulasztása, ennek okán nem bagatellizálható. Ugyancsak fontos, az ügyvédség iránti közbizalmat erősítő előírás a letéttel való elszámolás kötelezettsége is, és a kamarai eljárásokban való iratcsatolási kötelezettségre vonatkozó előírás sem öncélú, hiszen ennek hiányában a tényállás felderítéséhez fűződő eljárásbeli érdek szenved súlyos csorbát.

Eljárás alá vont ügyvéd2 esetében a pénzbírság összecszerúségének meghatározásánál annak volt döntő jelentősége, hogy össz-ügyvédi érdek, hogy azon személyek, akik ügyvédi tevékenység folytatására nem jogosultak, ilyen tevékenységet ne végezzenek, és még a látszatát is kerüljék annak, hogy úgy tünessenek fel magukat, mint akik ügyvédi tevékenység folytatására jogosultak. Ezen előírás megszegése pedig a cselekmény tárgyi súlyát igen jelentőssé tette.

Miután az eljárás alá vont volt ügyvédek felelőssége megállapításra került, a fegyelmi tanács az Üttv. 142. § (2) bekezdése alapján – egymás közt egyenlő arányban – kötelezte az eljárás alá vont volt ügyvédeket az eddigi eljárással felmerült átalányköltség viselésére.

A Fegyelmi Tanács határozata 2025. november 27. napján jogerős és végrehajtható.

(Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság – 2025. F. 165.)